

מה חדש בספרי „מערכות“?

עוד זרועהאוויר של ישראל (זו שנועדה לטיס באתמוספירה של כדור-הארץ) צעירה-לימים — וכבר מכה התפתחות הטכניקה על ראשנו ומצוה עלינו להפנות עינינו אף אל החלל. „שביט“ — הוא השם המסמל את הראשית הצנועה של נסיונות בפיתוח רקטי. בכך עוסקים, בדרדרהטבע, מעטים. אך על רבים הרבה-יותר לרכוש לעצמם דעת והתמצאות ראשונית במהותו של הענין הגדול ובהתפתחותו המתרחשת עתה בתחום הטכניקה והמדע. הספר „הרפתקה בחלל“, שנכתב עתה בידי מאיר טינן — בא לספק צורך זה.

והרי שורות-מספר מהקדמת המערכת:

„הרפתקה זו, של חדירת האדם לחלל, פרי התפתחות בלתי-צפויה במהירותה בענפי המדע השונים, מגרה את דמיונו של כל אדם. הרפתקה זו צוררת בה עתידות ונצורות. החפץ לתת לבו לנעשה בעולם, לנסות להבין את מגמת פניו — בשלום ובמלחמה — אינו יכול שלא לתת דעתו על התפתחות זו.

הוצאת „מערכות“ מגישה לקורא העברי ספר זה בתקוה כי יסייע בידו לספק את התענינותו בתחום חדש ומפתה זה ולהכיר ולהבין את המתרחש בו.“

ועוד, מ„אחרית-הדבר“, שבסיום הספר:

„הננו מקוים כי עתה תקרא את הדברים, באופן שונה מאשר קראת אותם לפני כן. השמות והמושגים המדעיים שהיו זרים לאונך יקבלו את משמעותם האמתית, והפרטים השונים על אודות התפתחות מבצעי-החלל, המתפרסמים מדי פעם, יצטרפו לתמונה ברורה והגיונית. תוכל להבין ביתר בהירות מה הם המכשולים שבפניהם עמדו מתכנני המבצעים השונים, ותדע מהו הלקח שהם מצפים לרכוש אותו מנסיונותיהם — למען המדע ולמען התקדמות האדם.“

אם אמנם תקותנו זו תתממש, הרי שיתופנו — עמלו של המחבר ושקידתו של הקורא — לא היה לשוא.“

ההד הרחב, בשעתו לספר „קחו אנשים אלה“ בקרב אנשי-צה”ל (ולא רק בקרב אנשי-שריון בלבד!) — ודאי יהיה גם נחלתו של „מצח-נחושה“, הספר האחר על להימת-שריון ב„מדבר-המערבי“ של מצרים-לוב, ומה גם שמחברו, בעל הזכרונות המתוארים בו, מיור בוב קריספ, היה לא רק בין משחקי-הקריקט הנודעים של דרום-אפריקה ובריטניה — ובין הנועזים שבמפקדי-הטנקים הצעירים שבמדבר — אלא אף מפקדה של הפלוגה בה שירת קול’ (או — לויטננט) ס. ג’ולי, בעל „קחו אנשים אלה“.... בהקדמת מפקד גייסות-השריון לספר, העומד להופיע עתה בהוצ’ „מערכות“, נאמר בין השאר: „מצח נחושה, המצטיין בראיה אנושית נאה, נושא בחובו לקח טקטי וארגוני מאלף.... הקורא בספר זה חש בעליל את רוחם של השריונאים — גברים הגאים על פעלם ודבקים במשימתם, החשים כי בהם ובכליהם טמון המפתח לנצחון צבאם.“

בהקדמתו זו עומד מפקד גייסות-השריון גם על השוני שבין מצבם ודאגותיהם של שריונאים-צה”ל כיום לבין אלה של הסנקאים הבריטיים אז. שכן, צה”ל כיום אינו רואה עצמו כנחות ב„קבוצת-האיכות“ של שריונו, לעומת הרגשת הבריטים אז. אך רב גם הדמיון שבתנאי-המדבר ושבעיות-הלחימה — ממש כדמיונם של עקבות-הזוחלים שבציור-השער של הספר לסימנים הנראים גם כיום בחולות הנגב לאחר כל תרגיל, כל חזרה-שלקרב.

